

Tâm Lòng Của Chó

Tác Giả: Tràm Cà Mau

Thứ Tư, 14 Tháng 4 Năm 2010 15:03

Có một truyện dài tên Của Chó mà tôi chưa đọc xong thì c, chỉ nghe bàn tán xôn xao một thôi.

Câu chuyện sau đây chúng ta có liên hệ chi về chuyện dài đó.

Không biết vì lý do nào, nó bỗng nhiên sa thềm, và rơi vào nhà tôi. Nó là một con chó lo ngại như bất kỳ con chó nào.

Hình dáng y hệt một con nai tí hon có khuôn mặt con chó. Hai mắt tròn, to, long lanh sáng như hai viên bi chai trắng át. Hai tai vểnh lên cao, chân dài, thân hình thon như cần nông chĩa đầu ba ký lô. Nói theo ông anh tôi, thì chúng ta đừng một tội rửa mặt.

Nó gia nhập gia đình tôi một cách tình cờ, vì thực sự tôi cũng chưa có ý định nuôi chó, mà chúng tôi thì có vẻ bận và ngán loài chó một cách rõ ràng. Anh nói lý do là cần đi chó không bao giờ đánh răng, mà cần thích liếm tay, liếm một ngón khác, bao nhiêu là vi khuẩn, vì trùng có dịp xâm nhập.

Có thể nghĩ, có một giai nhân lãng mạn như tiên, mà cần tháng chúng ta đánh răng, thì có anh chàng điên nào dám can đảm dám ghé môi hôn chẳng? Hơn nữa, loài chó thường làm trung gian mang bệnh chết, rận, chấy, dãi lây lan qua cho người khác, rất khó tránh. Nhưng thì có thể vô tình đem bệnh hoạn đến cho con người.

Tâm Lòng Của Chó

Tác Giả: Tràm Cà Mau

Thứ Tư, 14 Tháng 4 Năm 2010 15:03

Nhưng lý do chính, anh không nói ra, mà tôi biết rõ, là anh sợ thối và có thể nhai kiết n và loại chó. Bởi vì, thấy anh mới chín mấy tuổi, đã chửi nguyền chửi nh cô bé bạn tuấn hàng xóm lên trên đời chó, gọi mẹ và chửi thối mẹ tôi. Cô bé bạn tuấn hay ôm ấp vuốt ve con chó nhà láng giềng.

Một hôm chó phát bệnh dữ dội, thè lưỡi chảy máu chầm chầm ngoài đường, tấp hốt nhử người bạn hành. Lũ học trò nh đi học về sủa hãi, rú lên, xô nhau chửi tán loạn. Bác chửi sát phở nhập đời hai lần, đến gần con chó khoét ngửi thối, bấn hấn cấn hấn chửi phát đến mức trúng mắt viên, con chó quay mòng mòng và ngã lăn ra chết.

Có phải vì vậy vì phải cái tài thiến của bác chửi sát. Một bác chửi sát đay vì xui h và leo lên xe đạp đi mua thuốc, chửi nói năng gì. Ngoài ra, chửi tôi cũng b chó con đôi lần khi còn bé, nên có thành kiến với chó là phải.

Khi anh tôi đem con chó về, thì chửi tôi cũng không phải đi, mà cũng chửi tán thành. Lần đầu tiên con chó gặp chửi tôi, nó vẫy đuôi chào mừng, anh chửi mỉm cười nói a miêng rồi quay đi, không thèm ban cho nó một cái vuốt ve, một tiếng huýt sáo.

Thế mà sau một tuần, tôi thấy chửi tôi là mẹ ôm vuốt bao thức ăn cho chó, lo ngại ngon nhút, đút nhút, và kèm thêm thức ăn trong hộp. Tôi không biết làm sao mà con chó chinh phục được cảm tình của chửi tôi mau thế. Bởi không ai hiểu chửi bạn về, khi đã có thành kiến với cái gì, thì khó ai mà lay chuyển anh nữa.

Ban đầu, chửi tôi gọi con chó là nó, rồi gọi là em nó, sau nữa, gọi là của chó, thẳng chửi cho có. Tôi và anh tôi, thấy cách xưng hô lạ, hay, cũng kêu bạn danh tiếng của chó. Tôi không quen biết, của chó đã chinh phục mau lẹ cảm tình của cả ba người trong nhà.

Phải công nhận của có tài, vì ông anh tôi cũng không phải là loài người yêu lòng, dè lung lẩn, và thối ng không ai chăm sóc ai, cũng không ai ai chăm sóc mình. Thế mà mới sáng, mới chiều, ông chửi nh nh y m y c bò viên, gói vào giấy ni lông, bỏ vào lò hâm cho ấm, để lên cái đĩa sành nh, là mẹ bạn ra cho của xui

Của chó nằm dài trên tấm thảm chà chân mà thông thối nhai và thối ng thức ăn béo, ngửi thức ăn thối bò vò viên. Đôi mắt của long lanh ướt át, để phần cứt mắt các cô thiếp nữ đố ng thì. Nhưng khi anh tôi nằm trên ghế dài đọc sách, thì của phóng lên, nằm kê mõn trên chân anh. Cả hai

Tâm Lòng Của Chó

Tác Giả: Tràm Cà Mau

Thứ Tư,, 14 Tháng 4 Năm 2010 15:03

Đu im lặng, anh tôi thì chăm chú đc, cu thì lim dim mắt, thnh tho ng nhúc nhích vành tai, nh lặng nghe tiếng huy n đi xa xôi nào đó trong không gian.

Thng thng, khi th y c nh m cúng hnh phúc đó, chng tôi c i mà trêu anh tôi: "Cu chó sng quá nh ! Có kh i cô mong đ c kê cái đ u lên chân đó đ lim dim mắt mà không đ c . Ph c ph n nào t tiên đ i cho cu th ?". Ng i và chó, c hai trông hnh phúc phát ti t ra ngoài m t.

Có nhng lúc cu chó đang ăn, v i chng tai lên, r i b ăn mà ch y ra hng c a . Tôi ng c nhiên không bi t t i sao, thì ch li n m y phút sau đó, th y xe anh tôi v đ u tr c cng . Thì ra cu nh n đ c ti ng máy xe t r t xa, cách đ n m y ngã t đng , bi t anh tôi v , v i b ăn, ch y ra chào mng. Cái hành đng n y, đ c chng tôi khô hài ví v i chuy n các b c minh quân bên Tàu đ i xa, đang ăn mà nghe có ng i hi n đ n, thì v i nh th c ăn, ch y chân đ t ra mà ti p đón .

M i ngày, anh tôi ra v n ng i nh khói thu c lên tr i cao, cu đ n bên c nh, c mình vào anh tôi, đuôi ve v y, hình nh c hai đang m mng, đang vui v i tr i đ t, vui v i m t ngày bình an, thanh th n.

Cu chó thng ng trong m t cái chu ng nh , đ t trong bu ng anh tôi. Đã thành thói quen, m i đêm, khi anh tôi m c a bu ng, thì cu bi t đã đ n gi đi ng , phóng v i vào chu ng và n m yên lặng cho đ n sáng. Khi anh tôi d y, m c a thì cu v i vã phóng ra v n làm v sinh . Có khi đã vào trong chu ng mà cu chó kêu o o nh nh m n đòi h i chuy n gì đó, anh tôi tng hng m t ti ng, cu im r , n m yên cho đ n sáng .

M i khi anh tôi đi v khuya, th y cu chó c đng m t nhìn ra ngoài ch đ i, tôi nh t vào chu ng cho cu ng , cu ch n m yên chng năm phút, r i nhè nh lén đi ra, ng i tr c c a, bu n r u ch đ i anh tôi. Cu nh t đnh không đi ng , n u anh tôi ch a v .

Anh tôi v n là ng i rong ch i ngày tháng r ng, lang b t giang h , đ ai bi t anh đêm nào ng đâu, ngày nào rong ch i mi n th o dã nào, th mà vì cái đ i ch c a cu chó, m i đêm ph i ra v , v s m, không thì s cu đ i ch t i nghi p.

Nh là s con m n lo, s ng i v hi n mơn mĩi trông chng, anh ph i v . V cho cu chó đi ng . Anh tôi thng m n cu chó, nh cha thng con, chăm sóc tng b a ăn gi c ng . Chng tôi trêu r ng, anh tôi là nghiêm đng c a cu chó. Cu chó r t l phép, khi nào cũng đi sau l ng anh, không bao gi cu dám đi tr c m t anh. Chng tôi nói r ng cu chó "v a kính, v a thng" ông anh tôi

Tâm Lòng Của Chó

Tác Giả: Tràm Cà Mau

Thứ Tư, 14 Tháng 4 Năm 2010 15:03

Mỗi khi tôi đi làm về, chú chó chồm lên, ôm lấy chân tôi, đuôi quẫy lia lịa và kêu ùng ùng trong cổ họng. Không phải chú nể nh tôi, để tôi cho ăn, chú vui mừng, tình thân tình, cái lòng chân thật, chú không chú mong gì cả. Nếu tôi cúi xuống vuốt lên lưng chú, thì chú nể m dài ra, chồm ng bôn chân lên, nhõng nhõo, nũng nịu.

Chẳng tôi thân tình hay cho chú ăn chút chút, khi thì cạo xạo ng gà, khi thì tép bò khô, khi thì miếng thịt ăn thia trong tay nh. Bữa vội, mỗi khi thân tình chẳng tôi, thì chú chó thè lưỡi ra, liếm láp quanh miệng lia lịa, ríi nhẩy cón lên, nhữ hân hoan sung sướng ng lóm. Chẳng tôi nói rằng, chốc chú cũng chẳng có tình nghĩa gì đâu, chẳng vâng đỡ c ăn thổi, chẳng nhìn cái lưỡi của liếm láp lia lịa thì rõ lòng dạ chú. Thân tình thân tình, chẳng tôi cũng bôn thì giờ ng i vuốt ve chú, nói chuyện triết lý với chú, nhữ nói cho mắt ng i hi u biết nghe. Tôi rình nghe mà cớ i.

Nhi u lôn thân tình tôi tâm cho chú chó, chẳng tôi nói lôn: “Thử mỗi biết em thân tình anh không bôn ng thân tình của chó. Lỡ nhau mấy chốc năm nay, mà có khi nào em tâm cho anh đâu?”. Lôn tôi đem chú chó đi chích ngừa bôn nh, mua thuốc cho chú uống, anh tôi vuốt ve chú mà nói: “Của mấy hân ta ríi đỡ y, mấy chốc năm nay, ta đâu có chích choác gì, đâu có thuốc phòng bôn nh chẳng bôn nh gì. Của mấy ngon quá mà”.

Cả nhà không ai nói ra, nhữ ng ai cũng dành cho chú mấy kho ng lóm áp trong tim. Ngay cả việc tình duyên của chú, cũng đỡ c lo lôn lôn ý đỡ c biết. Chú đỡ c mai mối cho mắt nàng chó của ông bà M già thành phố kón. Nàng chó nể y, nhữ thon, lông trắng nhữ bông, môi mũi hồng hào, mắt tròn xoe, sáng đp đp. Nàng chó nể y xinh xắn nhữ cô tiên, đỡ c chốc chẳng chỉ u nhữ mắt ti u thđai các. Vẻ mắt ngo i hình, thì chú chó nhà tôi, với nàng chó nể y nhữ đôi đũa lách, nhữ thân ng bán than mà đèo bồng công chúa.

Ông bà già M chớ a thân tình dung nhan chú chó. Chẳng tôi sợ chú bôn nhà vớ chề, nên đỡ t kón ho ch làm đp cho chú, mua thuốc nhuộm tóc màu vàng và màu đen, đnh tô cho đỡ m hân nhữ ng vuốt vàng và vuốt đen có sôn trên thân chú, xóa nhữ ng vuốt lem lu c không rõ vàng, không rõ đen. Nhữ ng tôi và anh tôi phôn đđi. Tôi bôn không mua n lịa đđi ai bôn ng cách nhuộm chó. Chẳng tôi hỏi tíi sao đàn bà bôi xanh bôi đđđđ c, nhuộm tóc đđđ c, sớa mắt sớa mũi, hút m, đđn ng c đđđ c, mà chú chó nhà mình không có quy n trang đđđ m mắt chút cho ra vẻ hào hoa hân? Nếu nhà gái chề, lôn duyên của chú, thì ngàn năm mắt thu, chú đành ng m ngùi làm kiếp trai già còn tân.

Còn anh tôi thì vì “thân tình con mà thành mù quáng”, anh thân tình của chó đp lóm, cho là mắt loài hi m, vì có lông vôn thân ng vuốt đen vàng xen kón, nhữ bôn da ông cớ p. Bữa thân, mà chú chó còn có bí danh là Tiger (ông cớ p). Khi ông bà M già nhữ n đem chú chó đđn làm r, thì chẳng tôi tíi c cho chú, chớ a đđđ c trau chu t lđi cái dung nhan lem lu c, cho đđ mang vẻ bôn hàn con nhà ru ng, con nhà núi. Tôi chớ với vã đem chú đi tâm cho sớ ch sớ, đđ đđ cớ i v, mà chú sớ nớ c, bôn chớ y trôn. Tâm xong, tôi sớ y khô lông, và bôi chút nớ c hoa thoang tho ng lên đđu chú.

Tâm Lòng Cậu Chó

Tác Giả: Tràm Cà Mau

Thứ Tư,, 14 Tháng 4 Năm 2010 15:03

Chàng tôi nằm nhà thối dài chờ tin bưu n, là cậu u bố tôi hôn . Tôi và anh tôi cầm hai đóa hoa hồng bên cửa xe, đón cậu ra đi. Xem bố cậu hí hửng lắm. Không biết cậu có linh tính chi không. Khi đón cậu vào nhà, hai ông bà Mẹ cậu, và vì lịch sự, nói rằng : “Không đón nôi tôi, không đón nôi tôi”.

Vừa thấy cậu, thì nàng tíu thối chó vẫy đuôi, mắt sáng rưng rưng nhìn cậu đắm đuối và liếm mép . Cậu thì nhún nhún, nhún không thấy ngượng gì để p trình mặt, cậu nhìn dáo dác và đứng khép nép bên chân anh tôi .

Cậu ngạc nhiên chẳng ? Tôi ngạc nhiên cậu e thẹn với ngượng gì, anh tôi bèn giục đi ra ngoài cho đôi trẻ do làm ăn. Thấy anh tôi bực ra, cậu vui vẻ cong đuôi chạy theo. Tôi cầm cậu quay trở lại để gần nàng tíu thối chó đang làm điệu bộ, muôn làm quen .

Tôi vuốt ve trên lưng cậu chó, cậu liếm nằm chồm chồm ra những nhũn . Có ai đi hỏi vì mà nhún nhún bao giờ ? Nàng chó thích thú đón gần và hôn nhún vào lưng cậu, rồi nàng liếm trên mắt cậu . Một lúc sau, hai bên làm quen, hôn hít nhau trẻ do trình mặt hai họ . Nàng chó nằm ép bụng xuống, hai chân cào lia lia trên mặt thối, kêu ồ ồ trong họng, thân mình uốn éo, mắt nhìn cậu đắm đuối, rồi đưa móng vuốt húc ng cậu, nhún thúc dục , nhún gọi mời .

Anh tôi thấy cậu nhún khô, chàng làm ăn gì, bực mình mắng mặt cậu: " Đúng là ngu như chó. Không biết cái chó gì cậu ". Nhưng rồi cu cậu cùng, mời vì cậu ôm xuôi, cậu ban cho nàng tíu thối chó hai lòn n n má móc. Nàng tíu thối chó xoắn xít liếm cậu .

Ông cậu Mẹ khen cậu là bé ngoan (good boy). Xong cu cậu tình, cậu đứng thối dục, anh tôi xót con, muôn đem cậu về, sợ cậu ở đây thì còn hao mòn thân xác hún n n a . Ông bà cậu Mẹ đứng nghún cho cậu chó ở mặt tuôn, anh tôi không cậu . Tiều thối chó đón bên cậu thối liếm âu yếm chăm sóc chàng, liếm lên mắt, lên vai . Cậu thối ngượng gì đứng yên lưng nhìn anh tôi nhún đắm đuối .

Khi anh tôi bực ra cậu, cậu vùng chạy theo, không thềm chia tay ngượng gì để p chó, nàng chạy theo chàng ra đón trẻ n cửa xe, cậu nhún thối lên ghún ng, không thềm nói liếm nàng đang vẫy đuôi cuống quýt . Anh tôi mắng :“ Bực tình đón thối kia à ?”.

Sau đó, ông bà già về cửa cậu còn nhún nhe nhún liếm, nhún ng anh tôi thối ng cậu, sợ cậu mất sức, hún qua năm sau cho chúng gặp liếm. Chàng tôi thì khuyên anh tôi cho cậu đi ở vài tháng

Tâm Lòng Của Chó

Tác Giả: Tràm Cà Mau

Thứ Tư, 14 Tháng 4 Năm 2010 15:03

cho sống thân của, mà y khi của để cái hạnh phúc yêu để ng, đi mà không tình yêu, thì cũng xem như chết rồi mà chết a chôn vùi.

Và mất tình, thì của chó nhà tôi quở trách, nhưng vì phải đi thu hoạch lòng người, thu hoạch tình người, thì của là tình người. Của đã thu hoạch tình người của ba anh em chúng tôi đẹp kể, đẹp dàng, tài tình. Tôi nghĩ ra, nếu mình chân thành yêu ai, thì tình người sẽ đáp lại ngay.

Trong tình người cũng phải bày tỏ ra bằng cách hàng ngày, chứ không phải thâm trầm che giấu bên trong. Che giấu tình người, đẹp bề ngoài là như chết. Nhưng câu nói rất tình người của anh ng kể mới yêu nhau, nhưng không bao giờ chán tai người nghe, nhưng cứ chờ đợi đi đi lại lại, nhưng vẫn làm người như vui thích và cảm thấy lòng ấm áp.

Của chó không bao giờ tranh đua với ai, không ganh tỵ, không trách móc, không giận hờn ai trong gia đình. Ngay cả khi chúng tôi vô tình dẫm lên đuôi của, của kêu la, bực chửi, nhưng ngay tức thì sau đó, của vẫy đuôi, quên giận hờn, quên đau. Thế thì ai mà không tình người cho để?

Ngày xưa, khi các con đi thi về rồi quay về nhà, thì chó có con chó ra vẫy đuôi chào mừng mà thôi. Còn ông đem so sánh, của bà báo nói: “Con chó nó có thóc khuya dậy sớm, tợn tợn nuôi ông ăn hết đâu mà nó thấy buồn”. À thì ra loài chó còn là thóc quân tử, không màng đến bã công danh.

Loài chó, như mọi người biết, chứ có nghèo khó đói khổ đến đâu, cũng không bao giờ bực chửi. Trong lúc đó, con người, ngay cả vợ chồng, khi sa cơ thất thế còn có kẻ bực nhau, khi giàu sang có thể thay chồng đi nữa.

Cái tài chinh phục lòng người của của chó cho tôi bài học quý báu. Tôi bắt chước của, bày tỏ tình người với chúng tôi. Thế thì tôi cúi đầu vào ngực chúng tôi lâu, hít thở cái mùi thân thiết, và đem hết cái âu yếm tỏa ra trong mình, gửi ngay qua tấm ngực ấm áp của chúng. Chúng tôi vuốt ve triu mến trên lưng, trên tóc tôi. Tôi có cảm giác như thổi mát nhau, mát quen, mát tình người nhau. Sung sướng hạnh phúc tràn đầy.

Tôi cũng bắt chước của chó, cho tình người đi mà không đòi hỏi, không trách móc, không giận hờn. Tôi bằng sự nhún nhường để tình người như vô tận. Hạnh phúc trong gia đình tràn đầy như nước dâng. Chúng tôi cũng cảm nhận được những thay đổi trong gia đình, nhưng vui sống, nhưng ấm êm, nhưng an bình. Tôi thấy cảm nhận của của chó, đã cho tôi bài học vun xới tình người tuy vất vả, mà sách vở chỉ là lý thuyết suông, như nước chảy qua của, như nhìn hình nhìn xuyên qua của con tàu.

Tâm Lòng Của Chó

Tác Giả: Tràm Cà Mau

Thứ Tư, 14 Tháng 4 Năm 2010 15:03

Bài học của chó thực tiễn, tận mắt, đến số, những hiểu quả vô cùng. Bây giờ tôi mới nghĩ m ra, tại sao những cao thủ võ lâm thì xa, nhìn đến tác chiến đến của loài vật mà bắt chước, sáng chế ra các chiêu thức như học quy, học quy, xà quy n.v.v... Có lẽ cái khôn ngoan và sinh hoạt của gia đình thú cũng có rất nhiều điều đáng cho con người học hỏi.

Của chó nhà tôi, và cả hàng nhà chó gần khắp nơi trên thế giới, (trừ các nước thì xa xưa là xã hội chế nghĩa) chúng còn lao động mà thực chi, mà lại có đến sự nghiêm túc, cảm giác rất rõ, chúng hiểu nghĩ đến sinh kế, không sợ thất nghiệp chúng khoán trừ số, không còn biết đến chỉ số Dow Jones, Nasdaq mỗi ngày, không còn biết đến chu kỳ kinh tế thăng trầm, suy thoái, cũng không còn lo, còn biết đến những chính sách đối ngoại đối nội của chính phủ, cả phê phán mà đến thực yêu, chúng chịu, bỏ bỏ, an nhàn.

Có những người giàu bạc tiền, có kẻ quy quy uy ngút trời, danh vọng ngút ngàn, cũng không mua, không có đến cái an nhàn sung sướng như phúc của của, trong lúc của không có mặt đến xu tiền, không có mặt đến ngân hàng, không mặt tiền của nào cả. Của vẫn thảnh thơi, mù ch, chúng hiểu biết đến mặt trang sách học làm người, mặt ch trong sách thánh hiền, mà của sành tâm lý, biết cách lung lòn lòng người hiểu quả. Toàn cả gia đình tôi đem hết tình thương ra mà học hỏi để của.

Ban đầu, chúng tôi gọi của chó bằng nó, với thái độ miệt thị, xem thường. Nhưng khi bằng của chinh phục, bắt đầu chúng yêu, thì gọi là em nó. Đến khi cảm cái tài, cái đức của của, thì gọi bằng của chó. Anh thấy học đến của của hiểu hay, lẽ, bực, hiểu nghiêm. Rồi anh nghĩ m ra, những điều học hỏi của của có thể còn đúng, còn có giá trị muôn đời, làm cho gia đình như phúc hậu, làm cho mọi người chung quanh chúng mình nhau học, thì bèn tôn s, kêu của bằng ...ông thầy.

Một hôm đi ch, tôi thấy sau vườn có khói um mù, chúng tôi vội đi vội như nhót quanh mặt cái thùng sít là nghĩ ngút, như dáng múa của người da đỏ đang hành lễ. Theo sau là của chó vội y đuôi ch, loạng quạng. Thấy họ quay lại vái của chó mấy cái và gọi của là ngài. Của thì ngây v, đuôi g, g, của chí thú, kêu trong của học.

Tôi nhìn vào thùng xem chúng tôi đến gì, thì thấy cả mấy chục cuốn sách triết lý đang cháy. Nào là Khổng tử, Mạnh tử, Lão tử, Trang Tử, Platon, Descarte, Hegel, Jean Paul Sartre... và cả mấy chục cuốn sách thuộc loại khác nhau. Toàn là loại sách triết học đông tây kim cổ mà chúng ngày anh quý như vàng ròng, trân trọng gìn giữ.

Tôi vẫn không gì với hành động đôi khi gần đến của chúng, vì anh biết những những các triết lý, đạo giáo. Nhưng hôm nay tôi ngạc nhiên, không hiểu tại sao anh đem những cuốn sách quý báu đó ra học và tôn của chó lên ch, ngài. Tôi hỏi lý do. Anh đáp rằng: "Mấy chục cuốn sách triết học đông tây kim cổ này, chúng ích lợi thì thực chi cho như phúc gia đình, cho

Tâm Lòng Của Chó

Tác Giả: Tràm Cà Mau

Thứ Tư, 14 Tháng 4 Năm 2010 15:03

cu c s ng nhân sinh b ng cái tri t lý tình th ng chân th t c a ngài chó đây. Ngài là m t b c tuy t khôn, đ i trí.

Loài ng i th ng kiêu hãnh t ng mình khôn ngoan nh t, nh ng bi t đâu loài chó nó c i cho th i đ u . Khôn h n sao ph i lao đ ng c c kh đ cung ph ng, th ng yêu, ph c v k ăn r i n m không? Loài chó ch ban cho loài ng i chút tình th ng thôi, r i phè ra mà sung s ng m t đ i. Th thì ai khôn h n ai ?"

Ch ng tôi xá thêm c u chó m y cái cung kính l m . Bao nhiêu sách tri t lý đ u thiêu thành tro b i, tàn bay l t .